

התלונה של עליונה ארבל לא קיבלתי כל תלונה על אימים בטלפון. האנשים המקבלים אימים צריכים להתלונן במישר טרה אחת לא נוכל למלא את תפקידנו בשמירה על האזרה."

ריצה לבחירות

במדי צה"ל

אווירת הפחד, שהפכה את אשקלון לעיר ללא רחמים, אינה התופעה החד-ריגה היחידה המציינת את מילחמת-הב-חירות המקומית.

מה שקורה באשקלון, ומבדיל את המת-רחש בה מכל מילחמת בחירות מקומית, הוא הפיכת מאבק הבחירות למילחמת שיריון בשיריון. זה מול זה ניצבים במאבק על קולו של הבוחר המקומי שני המועמדים בעלי הסיכויים הטובים ביותר לבחירה. שניהם ת-אלופים במילואים, שיהם לפני זמן קצר פשוט את מדיהם. שניהם אנשי שיריון ותיקים ולמדו מיל-חמה. המאבק הנושט ביניהם הפך למיל-חמת גנרלים, בה משמש עברם שבמילחמת אחד מכלי-הנשק העיקריים בהתמודדות הנראית לעיתים כמילחמה לחיים ולמוות.

המפליא בכל הפרשה הוא ששני הירי-בים היו עד לפני זמן לא רב חברים לנשק ואפילו ידידים טובים. גם ת-אלוף נתקה ניר וגם ת-אלוף אריה קרן שימשו כמפקדי חטיבות באוגדת האלוף אברהם ("ברן") אדן במילחמת יום-הכיפורים. שני הם ניהלו קרבות גבורה עקובים מדם במילחמה זו וזכו לשבחים על אומץ-ליבם ועל תושייתם בקרב. עתה נדמה כי הם מיישמים את כל מה שלמדו במילחמה במאבק הבחירות ביניהם.

ארבעה מועמדים מתמודדים על ראשות העיר אשקלון בת 55 אלף התושבים. כיום מנהלת את העיר ועדה קרואה, שמונתה ע"י שר-הפנים אחרי שנחשפו פרשיות שחיתות וסדרים לקויים בניהול העיריה. ראש-העיר הנבחר, השופט לשעבר ואיש המערך אהרון חייבי, עמד במרכזו של שרורית היעלמות מיסותורית. סגנו איש המפד"ל ברוך אבו-חצירה, נעצר והואשם בנטילת שוחד. שני בעלי הסיכויים הטובים ביותר לבחירה הם שני מפקדי השיריון והותיקים, שיצאו מצה"ל בתום קאריירה צבאית של עשרות שנים ישר אל זירת הקרב האזרחית.

נתקה בן ה-43, בן למישפחה רוויזיוניסטית מורשה, שעבר כילד את מוראת מילחמת-העולם השניה בגילגולים ובכריחות עם אמו בערבות רוסיה, היה הראשון שזינק במערכה. הוא עשה זאת עוד לפני שידע כי יהיה עליו להתמודד בחברו לנשק ועוד לפני שהסיר מעליו את מדי צה"ל ואת דרגות ת-אלוף.

כבר לפני כשנה וחצי, בעת ששימש כסגנו של האלוף רפאל ("רפול") איתן בתפקידו כאלוף פיקוד-הצפון, החל נתקה רץ לראשות-העיר אשקלון. היה זה בעת שבסניף תנועת החרות בעיר הוחלט לחפש אחרי מועמד מתאים, שיעמוד בראש רשימת הליכוד ויוביל אותה לניצחון בבחירות. אחד מחברי מועצת חרות הציע את מועמדותו של נתקה. נתקה עצמו לא הסתייג, הוא שאפתו לכהן כראש עיר מגורי בו מתגוררים קציני-קבע בכירים רבים.

שנתיים

בבית-חולים

5 זכות נתקה נזקפה ההילה שריחפה מעליו כגיבור מילחמה. סיפורי גבורתו של נתקה הלכו לפניו. במילחמת שתי-הימים הוא שימש כמפקד גדוד טני-קים באוגדת האלוף אריאל שרון, שתקפה את מיתחמי המצרים באבו-עגילה ובאום-כתף. אחרי כיבוש אום-כתף, באחד הקרבות המרים ביותר באותה מילחמה ובאום-זחל"ם הפיקוד של נתקה פגיעה ישירה. נתקה נפצע קשה ברגליו. תחילה נראה היה כי הוא חסר סיכוי וכי יאלצו לקטוע את רגליו. אחר-כך הוא הוכרז כנכה בעל 75% אחוזי נכות ונדמה היה כי יישאר כל חייו מרותק לכסא-גלגלים.

סיפור התאוששותו והתגברותו עד לתזונה לשירות קרבי מלא בצה"ל הוא סיפור אנושי מרתק כשלעצמו. הוא עבר סידרה של 42 ניתוחים, שכן כשנתיים בכתי-חולים. בכוח רצון בלתי רגיל התגבר על

נכותו ומיגבלותיו עד שהתמנה כמפקד חטיבת שיריון. בתפקיד זה נפצע בפעם נוספת במילחמת יום-הכיפורים. הומלץ לקבל את עיסורי-המופת, אך בניגוד למה שהתפרסם אודותיו בעיתונים כאילו קיבל עיסור זה וכן את אות העוז, טרם זכה בהם. את החיים הפוליטיים שלו החל נתקה עוד בשירות בצה"ל. אנשי חרות באשקלון ראו בו מועמד מתאים העשוי להובילם למערכת הבחירות.

"התנהגותו בפגישות הראשונות היתה מאופקת, אם כי מחוספסת כלשהו", סיפר יוסי גזית, או יו"ר הוועדה המוניציפאלית של חרות באשקלון ואחרי-כך יו"ר מועצת הסניף. "אולם ככל שחלף הזמן ומעמדו של נתקה התחזק, הוא הירשה לעצמו להתבטא בצורה גסה ולהשמיע את חברי חרות שמינהו כמועמד מטעמם."

בתקופה שחלפה בין אימוץ מועמדותו של נתקה על ידי אנשי הליכוד באשקלון עד לשיחרורו מצה"ל, הספיקו אנשי הסניף המקומי להתחרט על הבחירה. "בעיר התחילו להסתובב סיפורים", אומר גזית, "שאמרו כי נתקה מתכנן בציבור ומתרועע עם עבריינים. ביקשנו הסברים מנתקה והוא אמר לנו כי אנשים אלה לחמו עמו יחד ולכן הם בני-אדם וגם שכיחן כראש-עיר לא יאכזבוהו. אחר-כך הסתבר לנו כי חלק מאותם, חברים' לא שירתו כלל בצה"ל."

"אני

אירה בך!"

ס יפורים אחרים, שפשוטו בעיר כדלירקה בשדה-קוצים, לא העלו את קרנו של נתקה כמי שמסוגל לנהל עיר. יותר ויותר אנשים שבאו עמו במגע נחרדו מהדמות שהתגלתה לעיניהם ומהסיגנון הצבאי הקי שוח בו השתמש בהודמנויות שונות. בעיר החלו לפשוט סיפורים על אנשים שנתקה

מוזכיר גזית

אכזה

איים "לירות בהם", ספק ברצינות ספק מתוך בדיחות-הדעת. כמה מסיפורים אלה הפכו גם לתקייחיקיה במישטרה.

אחרי מילחמת יום-הכיפורים נשלח נתקה ע"י צה"ל עם מישפחתו לארצות-הברית, כדי לעבור שם קורס פיקוד ומטה. כשחזר לארץ הביא עמו שני אופנועי-ינסס ממונעים למישקח עבור ילדיו. הילדים היו דוהרים על גבי האופנועים ברחובות וביגינות, עד שהדבר הובא לידיעת המישטר-רה. שוטר מקומי, רב-סמל ראשון חיים שרמן, נשלח לביתו של נתקה כדי למסור לו על תלונות השכנים. השוענים שהאור פנועים מסכנים את ילדיהם. שרמן היפנה את תשומת-ליבו של נתקה לכך שרכב ממונע, אפילו אם הוא משמש מישקח לילדים, טעון רישוי. לטענת שרמן סילק אותו נתקה באימים מהסוג: "אם תקרב עוד פעם להגה אירה בך! תסתלק מפה לפני שאדאג שיעירו אותך מהמישטרה!" כעבור חודש, כשחזרו התלונות ונישנו, נשלח שרמן שוב לביתו של נתקה. בתור אחראי על מחלקת התנועה במישטרה-המקומית, ביקש ממנו שילדיו יפסיקו לרכב על האופנועים. נתקה לא התרשם: "אם תבוא הנה עוד פעם, אמר לטענת שרמן "אשסה בך את הכלב". לנתקה כלב זאב גדול בשם ארגו, שנשך כמה מהשכנים.

איש מהם לא העז להתלונן. שרמן, שנפגע מאימוני יחסו של נתקה, חזר למפקד התחנה והודיע כי הוא מתכוון לפשוט את מדי השוטר שלו. ביקשו ממנו שיגיש תלונה בכתב. בעקבות התלונה זומן נתקה למישפט. הוא לא הופיע ונשפט שלא בפניו לקנס ושליית-רישיון לאופנועים. העניין הסתיים בצורה מיסותורית כשהתיק נעלם באורה פלא.

השבוע סרב רס"ר חיים שרמן להתייחס לפרשה. "נתקה עשה הרבה דברים למען המדינה", טען, "אני לא רוצה להשמיע אותו. יש מסיק חומר אחר בשטח." מקרה דומה אירע גם לאיש חברת-החשמל, שבא לנתק את החשמל בביתו של נתקה. אחרי שחשבו-החשמל שלו לא נפרע במשך תקופה ארוכה. לטענתו של האיש שלף נתקה אקדה וסילקו מביתו באיום: "אם תיגע בחשמל - אירה בך!" האיש הגיש תלונה למישטרה. עד היום לא ניתן לברר מה אירע עמה.

מכתבים

מאלופים

ב אותה עת נודע לאנשי חרות בעיר, כי מועצת העירייה חוקרת פרשה הקשורה במכירת ביתו של נתקה ברחוב

מועמד ניר

נקמה

החבצלת בשכונת אפרירדו. לפני שמכר את הבית בנה נתקה גדר אבן גדולה מסביבו כשהוא מתפשט על שטח לא לו ומרחיב בכך את שטח החצר בכמאה מטרים. אחרי שמכר את הבית, הסתבר לקורנים כי שילמו עבור שטח שאינו שייך להם. הם נאלצו לפרק את הגדר ולחזור לשטח המקורי. כתוצאה מכך סרבו לפרוע חלק מהתשלום עבור הבית. בשעתו התי-לונן הקוונה כי נתקה איים עליו להשתמש בכוח אם לא יפרע את יתרת החוב והוא נאלץ לשלם. עתה מסרבים קוני הבית לספר על הפרשה.

סיפורים אלה ואחרים, ופרשה של הדי-לפה מישיבת הנהלת חרות לאדם המוכר בעיר כעברייני, הביאו את אנשי סניף חרות המקומי למסקנה, שנתקה אינו מת-איים לרוץ בראש רשימת הליכוד לבחירות לעירייה. חלק מחברי הנהלת חרות באשר-קלון פנו למרכז תנועת החרות, נפגשו גם עם ח"כים של המיפלגה כדי לשכנעם לבטל את מינויו של נתקה. הם נענו בשלילה. "מאוחר מדי", אמרו להם לדבר-יהם, "הבחירות קרובות וסיכוייו של נתקה לנצח טובים. הכל להחליף את המועמד."

כמה מחברי הנהלת סניף המיפלגה קומי לא היו מוכנים להשלים את המשימה זו, כינסו ישיבת הנהלה כדי להחליט על נתיב. במהלך הישיבה הסוערת נקבע, מתוך 31 חברי מועצת הסניף והחליטו להפסיק את תמיכתם בהליכוד. "טובת העיר היתה עכשיו הכל", אמר יוסי גזית. באותה עת עמד להשתחרר ת-אלוף אריה קרן, תושב אש

הוא. את השנה האחרונה לשירותו הצבאי, אחרי שכיהן כסגן מפקד גייסות-השיריון, געבר בלימודים. בין השאר התמסר גם ללימודי דת בישיבתו של הרב יהודה הכהן קוק. רבים מתומכיו וחבריו של נתקה, שנאשו מניסיונותיהם לשכנעו כי אינו מתאים לניהול עיר, לחצו על קרן לרוץ לראשות העיר בראש רשימה על-מיפלגתית. כשנתן קרן את הסכמתו לכך, התלכד סביבו מחנה גדול, שכלל את מרבית אנשי צבא-הקבע המתגוררים באשקלון, את סוחרי העיר והאינטליגנציה שלה ואת אנשי חרות, שהתאכזבו מנתקה. כאשר החל קרן, לפני כחודש, את מערכת הבחירות שלו, פרץ קרב השיריון בשיריון רצוף האימים וההשמצות. העיר נחלקה למעשה לשניים: לאנשי שכונות ברנע ואפרירדו התומכים בקרן; ולאנשי שכונות המצוקה כמו חיגדל שמשון ושכור-נת עתיקות התומכים בנתקה.

התופעה החמורה ביותר במילחמה זו היתה שירבוב צה"ל לתוך הקלחת. נתקה גייס למילחמת הבחירות את עברו הצבאי, הפיץ מיכתבים של האלופים אריק שרון וברן אליה. במכתבו של אריק, שנכתב בין אחרי מילחמת שתי-הימים, נאמר בין השאר: "סיפרו של הכוח שהיה בי פיקוד הינו מן המופלאים שבמילחמת שתי-הימים. גיליתם עוז-רוח, דבקות במי-טרה ורוח לחימה בלתי רגילים. אתה פיקר-דת על הכוח בכישרון ובאומץ-לב..."

מיכתבו של ברן, שנכתב אחרי מילחמת-יום-הכיפורים, הוא למעשה המלצה להעי-נקת את העוז לנתקה. כתב ברן בהמל-צתו: "אל"מ נתן ניר, למרות היותו נכה ומגובל ביכולת התנועה, פקד על חטיבת טנקים כאשר הוא מוביל את חטיבתו בסדירה ארוכה של קרבות במשך 20 יום רצופים בעוז, באומץ ובמנהיגות קר-בית במדרגה ראשונה. באופן אישי הסתי-ער בטנק שלו בראש כוחותי... למרות שהטנק שלו נפגע והנסיבות השהו את חטיבתו, הסתער עם החטיבה, השמיד חלק מהאויב והבקייע דרך אל זירת הקרב."

במקביל, החלו כמה מתומכיו של נתקה להפיץ סיפורים ושמועות על עברו הצבאי של קרן. נתקה עצמו, באחד מחוגי הבית שערך, הצהיר: "אני עוד אביא הנה את אריק שרון שיספר לכולם מי זה הנמושה קרן, שברח מקרב..." כדי להשיב על גל ההשמצות הקשורות בעברו הצבאי היה קרן נאלץ להפיץ מיכתב הערכה נלהב. ששיגר אליו הרמטכ"ל מוטה גור, ובו הערכה למיבצעו במילחמת יום-הכיפורים באותה האוגדה בה שירת נתקה.

כתוצאה מכך אין תושבי אשקלון עוסי-קים עוד בשאלה מי משני המועמדים עשוי להיות ראש-עיר טוב אלא מי היה לוחם טוב ואמיץ יותר, כאילו ההצלחה בדה-הקרב היא תנאי לבחירת ראש-עיר.

"עשו ממני

גנב ושקרן!"

ב תקה אינו מתרגש מהמהומה ש-כתב העולם הזה: "גזית רצה להיות אצלי סגן ראש-עיר. אמרת לי שאיני מכיר עדיין ובמשך הזמן אדע אם הוא בכלל מסוגל למלא את התפקיד. גזית נעלב מאוד. הוא ידע גם שאני הולך להילחם בהרבה תופעות שחיתות הקיימות באשקלון, אשר חלק מהן מבוזזות ע"י גזית עצמו. לדוגמא: גזית מקבל מדי שנה ציפיוני מהעירייה לטעם שחנותו יושבת עליו, הוא מתעלם מהצוים. בעזרת קשריו עם העירייה הוא מצליח להתחמק עונש. גזית יודע שאצלי, כשגזית עיר, לא יהיו דברים כאלו..." את כל האינטרסנטים שהיו חסרי חמה נגדו, הוא הוציא לפרסום.

כמה מחברי הנהלת סניף המיפלגה קומי לא היו מוכנים להשלים את המשימה זו, כינסו ישיבת הנהלה כדי להחליט על נתיב. במהלך הישיבה הסוערת נקבע, מתוך 31 חברי מועצת הסניף והחליטו להפסיק את תמיכתם בהליכוד. "טובת העיר היתה עכשיו הכל", אמר יוסי גזית. באותה עת עמד להשתחרר ת-אלוף אריה קרן, תושב אש